

L'HORA NOVA

TOTES LES ENERGIES...

Cal adonar-se'n. L'espectre sinistre de la guerra reclama tota l'atenció. En la re-
 guarda encara queden nuclis mal avin-
 guts amb les consignes del moment, mal-
 grat tots els precis de les organitzacions
 sindicals i polítiques del front antifeixista.
 Hi ha un organisme rector de la vida de
 Catalunya, amb el qual hi estan responsa-
 bilitzades totes les tendències i, per tant,
 l'observança més exacta a les seves dis-
 posicions és obligat per tots els qui no
 vulguin prendre posició de facciosos.

La guerra provocada pel feixisme in-
 ternacional i servida per uns generals traï-
 dors a la República, es fa amb tècnica i
 amb els elements més terrorífics que dis-
 posen els Estats imperialistes. Rera la tre-
 mesa de material bèl·lic, augmenten cada
 dia les expedicions d'homes que el feixis-
 me internacional aboca en les fileres mercenàries de Franco, Mola i altres aventur-
 rers. Aquest fet ens diu fins on arriba la
 sanya dels qui volen mantenir el món en
 guerra permanent. Els pobles ibèrics so-
 freixen en aquests moments la brutal en-
 vestida dels governs imperialistes en con-
 vergència amb el lucre de negocis dels
 traficants sense escrúpol d'armament de
 guerra. Tot això és una advertència seria-
 sa que assenyala l'esforç que l'obrerisme i
 la democràcia del nostre país hauran de
 fer per a triomfar del feixisme. Sense una
 compenetració efectiva, sense vacil·lacions
 i no pensant en altre objectiu que guanyar
 la guerra, no s'arribaria a decidir favora-
 blement pel poble una lluita tan extrema.
 Es un cos a cos entre dues concepcions
 que l'una ha d'aixefar l'altra.

Que els obrers, els republicans, els
 antifeixistes tots, comprenguin la transc-
 endència de la lluita que ensagna els
 pobles hispànics. Tot el pensament, tots
 els sacrificis al servei de la causa antifei-
 xista. Cal que no se'ns pugui retreure
 que encara hi han energies desplaçades.

EXPECTATOR

RESPONSABILITAT

Tothom que vulgui ésser digne de llurs actes, ha de voler-ne tenir la res-
 ponsabilitat; defugir-la és una còrdia. Aquesta responsabilitat és la que va
 demanar i exigir el poble treballador en la Primera Jornada de la Nova Eco-
 nomia que, diumenge proppassat, va tenir lloc a Barcelona.

Avui que totes les fonts de producció i riquesa i totes les grans empre-
 ses estan a mans del poble, no podem donar la culpa als burgesos, si l'èxit no
 ens acompanya, sinó que tota la responsabilitat d'un fracàs caurà sobre nostre.
 Ja sabem que els primers temps d'una nova estructuració econòmica i sota el
 pes feixuc d'una guerra civil, no són els més a propòsit per a obtenir èxits
 amb facilitat, però, precisament per això, ens cal mesurar amb més atenció i
 sentit de responsabilitat, tots els nostres actes i iniciatives.

En el Palau Nacional de Montjuïc, els representants sindicals, el Conseller
 d'Economia i el President de la Generalitat, varen coincidir en remarcar la ne-
 cessitat imperiosa que tots tenim d'acatar les disposicions i les lleis si volem
 que la transformació econòmica sigui aconplerta. Això vol dir que cap organit-
 zació ni cap individu, ha de fer-se la llei pel seu compte, sinó que l'obligació
 de tots és complir i fer complir les lleis que dicti el Consell de la Generalitat,
 perquè en ell hi estem tots representats. Disciplina i acatament a la llei vol dir
 ajut a la revolució; tot acte incontrolat i fora de llei és antirevolucionari.

En totes les revolucions, com en totes les grans convulsions socials,
 sempre apareix un número de revolucionaris, nous de trinca, que es pensen
 que són més revolucionaris que els altres. Aquest fet va ésser senyalat pel
 Conseller d'Economia i, naturalment, té tota la raó. A cada poble ha aparegut
 aquest nucli de nous revolucionaris, que fan més mal que bé a l'èxit de la
 revolució. Aquests revolucionaris no tenen noció de cap ordre ni del sentit
 de la responsabilitat, i naturalment, intenten començar les cases per la teulada,
 i el Conseller d'Economia, que ha demostrat amb els seus dectets que toca
 de peus a terra, creu que les cases s'han de començar pels fonaments.

No obstant, a tots els que es creguin més revolucionaris que els que
 de fet han començat i continuen fent la revolució, se'ls ha de situar dintre de
 la llei en el primer moment que deixin de complir-la i les organitzacions sindi-
 cals i polítiques, a les quals pertanyin, han d'obligar-los d'una manera enèrgica
 al compliment de les disposicions que per al nou ordre revolucionari han estat
 dictades. En tot cas, els Consells Municipals de cada poble, tenen l'obligació
 de no permetre la més petita extralimitació de cap grup d'arrivistes, perquè la
 disciplina i l'acatament a la llei és l'única garantia de bon revolucionari.

Avui, el President de la Generalitat de Catalunya, torna lamentar-se de
 la funesta actuació de grups incontrolats que cometes actes que perjudiquen
 enormement la dignitat d'una revolució. Es una llàstima, que després de tant de
 temps, encara hàgim de parlar d'individus que actuen esgarriats i es permeten
 efectuar incautacions i posar multes a caprici, i trepitgen totes les disposicions
 i dectets dictats per a la bona marxa de la revolució.

Tots plegats hem de reforçar el màxim l'autoritat del Consell de la Ge-
 neralitat, perquè d'un vegada i d'una manera contundent talli aquests abusos,
 que en definitiva són actes netament facciosos, encara que siguin fets en nom
 de la revolució. Tots tenim la mateixa responsabilitat i per consegüent tots
 hem de contribuir a suprimir la gent que destorba el curs normal de l'obra
 revolucionària. Si ens posseïm del sentit de la responsabilitat, que, en aquests
 moments, tots tenim per igual, el Consell de la Generalitat tindrà més auto-
 ritat i nosaltres més garantia.

RAMON VILACÍS